

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 3T/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216010082
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2019:3216010082.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Valáška a prísediacich Mgr. Márie Šujanovej a Bc. Jarmily Nagyovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.5.2019 v trestnej veci obžalovaného Z. Y., nar. XX.X.XXXX v Z., trvale bytom Z., D. XXXX/XX, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný Z. Y., nar. XX.X.XXXX v Z., trvale bytom Z., D. č. XXXX/XX

je vinný, že

X. Dňa 1.9.2015 vylákal v mieste trvalého bydliska C. Y., v I. nad I., ulica X. apríla XXXX/XX od C. Y. sumu XXX €, od Z. Y., sumu XXX € a od O. Y. sumu XXX €, za účelom údajného sprostredkovania zamestnania pre Z. a O. Y., pričom sa malo jednať o prácu v kamiónovej doprave so zárobkom 2000 € mesačne, no prácu nesprostredkoval, peniaze do určeného termínu do dňa 18.9.2015 nevrátil, čím poškodenej C. Y. spôsobil škodu vo výške 300 €, poškodenému Z. Y. škodu vo výške 600 € a poškodenému O. Znášikovi škodu vo výške XXX €,

2. Dňa 24.9.2015 vylákal od C. K. na rôznych miestach v I. nad I. najskôr sumu XXX € na živobytie, následne sumu 140 € na odblokovanie bankového účtu s tým, že mu peniaze vráti do 27.9.2015, pričom dňa 25.9.2015 opätovne od C. K. vylákal sumu 190 € za účelom výplaty exekútora a následne i sumu 60 € za účelom úhrady za ubytovanie v hoteli W., kde mal mať založený občiansky preukaz, ktorý mu bez úhrady nevráti, pričom C. K. prisľúbil, že peniaze vráti, avšak v hoteli W. v I. I. ubytovaný nebol, bankový účet v J. patril jeho matke a exekučne zablokovaný nebol, peniaze nevrátil, čím poškodenému C. K. spôsobil škodu vo výške XXX €,

X. V dňoch 9.10.2015 až 18.10.2015 vylákal od A.. S. M. v pastoračnom centre vedľa fary v I. nad I. v rôznych sumách celkovo 2730 € pod zámienkou, že peniaze potrebuje pre exekútorov, aby mohlo dôjsť k odblokovaniu jeho bankového účtu v Tatrabanke, na ktorom má 42.000 €, ktoré zdedil po svojej mŕtvej matke, a následne peniaze vráti, avšak žiadnu takú sumu na svojom bankovom účte nemal, dokonca jeho matka ani nezomrela, peniaze nevrátil, čím uvedeným konaním spôsobil poškodenému A.. S. M. škodu v celkovej hodnote 2730 €

t e d a

v bode 1,2 a 3 obžaloby na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu, pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

v bode 1, 2 a 3 obžaloby pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba probačného dohľadu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze osobne alebo verejne sa ospravedlniť každému z poškodených.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovanému ukladá, aby nahradil škodu vo výške 600 € poškodenému Z. Y., nar. XX.X.XXXX v I. nad I., trvale bytom I. nad I., ul. X. W. XXXX/XX.

Z. § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovanému ukladá, aby nahradil škodu vo výške 300 € poškodenej C. Y., nar. XX.XX.XXXX v I. nad I., trvale bytom I. nad I., ul. X. W. XXXX/XX.

Z. § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovanému ukladá, aby nahradil škodu vo výške 950 € poškodenému O. Y., nar. XX.XX.XXXX v I. nad I., trvale bytom I. nad I., ul. M. Q. č. XXXX/X.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovanému ukladá, aby nahradil škodu vo výške 520 € poškodenému C. K., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom F. T., prechodne bytom X. č. XXX.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovanému ukladá, aby nahradil škodu vo výške XXXX € poškodenému A. S. M., nar. XX.XX.XXXX v N.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

F. na hlavnom pojednávaní neuskutočnil žiadne zo zákonom predvídaných vyhlásení a následne po zákonom poučení vypovedal, že čo sa týka skutku 1, nepopiera, že prevzal fin. prostriedky, kt. sú uvedené v obžalobe od uvedených 3 osôb, avšak vtedy pracoval vo firme, kde cez jedného kamionistu sa mu naskytla možnosť zabezpečiť prácu, resp. sprostredkovať prácu. Sprostredkovať prácu mal cez osobu Z. K. vo firme A. Z., ktoré prevzal, následne odovzdal osobe Z. K., ešte potom sa mali stretnúť s Z. K., on to X-X krát odvolal. Obžalovaný sa však potom následne rozišiel s priateľkou a zobrali mu aj telefón, kde mal kontakt na Z... Chcel by uvedené peniaze vrátiť. V MTA pracoval ako zásobovač, resp. skladník, zabezpečoval niekedy aj kamionistov. Z. K. je z I., vozil iba výrobky, nepracoval pre MTA, nevie, pre akú spoločnosť pracoval. Zoznámili sa pri nakladaní tovaru, pričom Z. K. uvádzal, že by vedel v tej firme, v kt. pracuje, zabezpečiť zamestnanie pre nejaké osoby. Obžalovaný žil vtedy s rodinou poškodenej C. Y., nepotreboval sa na základe takejto spôsobu od nich nejako obohacovať. Peniaze Z. K. odovzdal v hotovosti, bez potvrdenia, keď Z. K. doniesol tovar do MTA. Časť mu odovzdal následne

v I., kde sa stretli v kaviarni. K. kontaktoval potom ešte dva krát, neskôr už nepracoval v MTA, pričom aj pred svedkami mu dva krát volal, K. na stretnutie nedošiel. Vie, že základná chyba je v ňom, chce tieto peniaze vrátiť. S C. Y. žili v spoločnej domácnosti 9 mesiacov. Z toho pracoval asi 5 mesiacov, najskôr v Helle, následne v A. vyšok času žil z úspor z obdobia predchádzajúceho zamestnania, kde 5 rokov pracoval v skladoch v Beckove. Pri odstraňovaní rozporov k osobe, cez ktorú mal prácu zabezpečovať uviedol, že osoba G. je jeho bývalý nadriadený, najskôr to chcel vybaviť cez neho, avšak to sa nedalo, preto to potom vybavoval cez pána K.. K finančným pomerom uviedol, že mal nejaké exekúcie za zdravotné poistenie, za pôžičku z obdobia z predchádzajúceho vzťahu, z kt. má aj dieťa.

K skutku 2 uviedol, že po rozchode s poškodenou Y., zostal na ulici, nemal kde bývať. Tieto peniaze si požičiaval postupne, nie so zámerom obohatiť sa, ale aby niekde mohol prežiť. Ešte predtým, než odišiel z I., sa stretol s C. K. a C. Y., s tým, že, peniaze, kt. si od nich požičal, im vráti. Vedel, že fin. prostriedky mu nepožičajú za účelom zabezpečenia potrieb ako bezdomovcovi, tak musel uviesť niečo iné. Tvrdil, že je ešte zamestnaný, peniaze išli v podstate na ubytovanie. Čo sa týka požičaných súm, celková suma možno bola o 70 € nižšia, avšak toto nechce spochybňovať.

K skutku 3 uviedol, že brigádne pracoval v Kebabe, kde ho prepustili, nakoľko sa dozvedeli, akým spôsobom žije. Nemal dostatok fin. prostriedkov na podnájom, nakoľko v I. je to drahé. Asi po mesiaci začal žiť u farára na fare. Chcel začať pracovať v Nitre, preto si určité fin. prostriedky od neho požičal s tým, že mu to vráti. Celková suma mu neseďí, takisto mu nesedia ani dátumy. Podľa neho si požičal 2000 alebo 2100 € v časovom úseku asi troch týždňov. Niečo použil na živobytie, istú časť následne použil v E. na zabezpečenie života. Spochybnil, že by poškodenému A.. S. M. uvádzal ako zámienku na požičanie finančných prostriedkov potrebu odblokovania účtov po zomrelej matke. Potvrdil, že mu ako dôvod uvádzal exekúcie na účte v Tatra banke.

Svedkyňa poškodená C. Y., po zákonom poučení, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že žili s obžalovaným v spoločnej domácnosti, resp. on u nej. Obžalovaný si vymyslel príbeh, kde by mohli lepšie zarobiť, na základe toho, že má známeho a že im sprostredkuje zamestnanie, musia však za to zaplatiť nejakú fin. hotovosť, museli sa poskladať. Ona dala 300 €, syn Z. XXX € a syn O. dal na dva krát spolu sumu XXX €. Obžalovaný narozprával strašne veľa bájok, uvádzal príbehy, ktoré sa nejakým spôsobom v podstate zosypali do celku, potom išla na políciu, kde aj pred policajtom mu napísala sms s tým, aby obžalovaný vrátil fin. prostriedky, aby nebolo pochyb, že nešlo o nejakú pôžičku, on uvádzal v odpovedi, že fin. prostriedky niekomu odovzdal a preto ich nevrátil. Čo sa týka ďalšieho, nič sa nedialo, potom zistili. Finančné prostriedky im vrátené neboli. Podľa vedomostí poškodenej obžalovaný hrával automaty a to aj v období, kedy jej ešte tvrdil, že pracuje.

Svedok poškodený O. Y., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedal, že asi 3 roky dozadu obž. dal fin. prostriedky za účelom zabezpečenia práce, malo sa jednať o prácu týkajúcu sa kamiónovej dopravy. Prvý krát mu dal sumu 900 €, druhý krát sumu 50 €. Peniaze mu vrátené neboli, k sprostredkovaniu práce nedošlo. On mal prácu zabezpečiť cez nejakého pána z MTA. Pri odstraňovaní rozporov potvrdil výpoveď z prípravného konania, kde uvádzal, že v auguste 2015 Z. Y. hovoril, že vie vybaviť jemu a bratovi robotu, potrebuje na to 1800 €, ktoré musí odovzdať manažérovi nejakému G., s ktorým sa potom stretnú, malo sa jednať o prácu vodiča MKD za dobrú mzdu. Na základe toho s tým súhlasil, prefotil mu občiansky preukaz, vodičský preukaz a kartičku poistenca, dňa 01.09.2015 osobne na sídlisku B. odovzdal pri pošte sumu 900 € Z. Y., ktoré si vybral z bankomatu. Stretnutie s G. malo byť najprv o 14.00 hod.. Y. tvrdil, že ten pán ide z I., potom sa stretnutie prehodilo neskôr, o 18.00 hod., o 20.00 hod., no potom Y. uviedol, že stretnutie bude na budúci týždeň, to sa tiež nekonalo, nakoľko mal byť ten G. na opekačke. B. 08.09.2015 si od poškodeného pýtal Y. peniaze na vybavenie ešte nejakých papierov ohľadne tej roboty, poškodený mu v ten deň dal 50 € tiež pri tom bankomate. V priebehu leta 2015 obžalovaný hovoril, že mu matka zomrela, že zdedí 9 miliónov, že bude predávať byt v Trenčíne, dom a iné nehnuteľnosti, potom že mu syna uniesli, dobili, potom že zomrel, mal byť pohreb. Poškodený si zistil adresu jeho matky a navštívili ju asi koncom septembra 2015 v Z., ona uviedla, že syn Z. Y. nie je pre ňu syn, lebo napožičiaval peniaze, gembloval, tiež zistil, že syn Z. Y. žije. Následne to povedal poškodenej C. Y. a potom ho tá vyhodila z bytu, nakoľko ich klamal a podviedol. Podľa poškodeného obžalovaný si peniaze nechal, vôbec tú robotu nevybavoval.

Svedok poškodený Z. Y., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vtedy pracoval v X., pracoval ako vodič kamiónu. V tom období bol obž. v družskom vzťahu s jeho matkou. Čo sa

týka toho skutku, obž. vymyslel taký príbeh, že sprostredkuje poškodenému a O. Y. prácu za dobré peniaze za 2 tisíc € s tým, že mu majú dať fin. prostriedky na sprostredkovanie tejto práce. Poškodený obžalovanému z tohto dôvodu dal 300 € v hotovosti, kt. mal doma a 300 € potom osobne. Poškodenému zmizla aj voňavka za 70 €. Obžalovaný vtedy pracoval v spoločnosti A. údajne mal byť manažérom v tejto spoločnosti a mal vybaviť robotu pre nás, že by jazdili na kamiónoch, kt. zásobujú MTA. Obžalovaný stále realizáciu toho sprostredkovania odkladal, vždy si našiel nejaký dôvod odložiť to. Poškodený preto išiel na políciu, nakoľko obžalovanému dával prefotené doklady a bál sa, aby tieto neboli zneužitá na úver alebo podobne. Obžalovaný v tom čase stále nemal peniaze, náklady domácnosti znášala poškodená Y., keď u nej býval.

Svedok poškodený C. K., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa s pánom Y. poznajú z ČR, spolupracovali v roku 2005-2008. Zbadal ho následne vo firme G., kde pracoval, vymenili si čísla. On sa dlhšie neozval, až v septembri 2015 cez sms s tým, že potrebuje pomoc, stretli sa na druhý deň, povedal mu o svojej situácii, že potrebuje fin. prostriedky na živobytie. Obžalovaný žiadal 130 €, ktoré mu poškodený vybral z bankomatu, išli spolu na kávu s tým, že obžalovaný vrazil, že vtedy už bývalá družka mu mala narobiť problémy, že mu dokonca mala dávať lieky na ukladnutie do jedla, on zahral pre ním telefonát s mamou s tým, že táto mala v nedeľu prísť a doniesť mu sumu 1000 €, z kt. by poškodenému obžalovaný vrátil požičané fin. prostriedky. On ho kontaktoval následne asi ďalší deň s tým, že by potreboval ďalšie fin. prostriedky a to 40 € za účelom odblokovania účtu. Poškodený mu vtedy tie fin. prostriedky odovzdal, obžalovaný ho potom večer kontaktoval opäť s tým, že potrebuje ešte sumu 190 € za účelom uhradenia exekúcie, keďže až potom bude odblokovaný účet, pričom uvedené odovzdanie sumy 190 € sa odohralo pred Kauflandom, kde obžalovaný mal objednaný taxík a uvádzal, že sumu 190 € musí uhradiť do jednej hodiny v Trenčíne. Na druhý deň znova s poškodeným komunikoval s tým, že či by mu nevedel požičať sumu 60 €, stretli sa pri podniku Hari pri bankomate, pričom poškodený mu vtedy oznámil, že ďalšie fin. prostriedky mu už nepožičia, obžalovaný uvádzal, že tieto fin. prostriedky ešte potrebuje na zabezpečenie úhrady ubytovania v hoteli Arkádia. Preukázal ešte aj iné bločky z iných úhrad. Túto úhradu hotela Arkádia mal realizovať z toho dôvodu, nakoľko mu v Arkádii mal byť zadržovaný občiansky preukaz, kt. potreboval na uskutočnenie výberu z banky. Obžalovaný naliehal, aby poškodený čakal vonku, poškodený teda čakal, po chvíli vošiel dnu, zistil, že Arkádia má zadný východ a vedel, že je zle. Poškodený uviedol, že v čase, keď sa s obžalovaným stretol v podniku G. nto sedel za výherným automatom, kde ho videl aj v inom prípade.

Svedok poškodený A. S. M., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedal, že niekedy v októbri 2015 obž. bol privedený jedným z farníkov ku nemu na faru s tým, že tento farník ho prosil o to, aby sa tomuto človeku nejakým spôsobom pomohlo, nakoľko obžalovaný mal prísť o byt, resp. o bývanie, mal mať v I. ale dobrú prácu, o kt. nechcel prísť, požiadany bol teda farníkom, či by túto osobu nemohol na niekoľko dní ubytovať, on už predtým nejaký čas mal prebývať u tohto farníka. Z. s uvedeným súhlasil, pokiaľ by to bolo na obdobie nejakých 4-5 dní. V ten deň, prípadne nasledujúci deň, obžalovaný prišiel za poškodeným s tým, že by potreboval niekoľko eur na jedlo. Jednalo sa o menšiu čiastku, kt. mu poškodený poskytol. Niekedy koncom toho týždňa sa obžalovaný sám ponúkol, že by pomohol na brigáde, pracoval tam celý deň, podľa poškodeného si chcel vybudovať dôveru, následne prišiel s požiadavkou, že peniaze na účte síce má, avšak tento účet je zablokovaný a na jeho odblokovanie potrebuje istú sumu fin. prostriedkov, alebo potrebuje do tohto momentu nejakú hotovosť. Presné sumy uvádzal vo svojej prvotnej výpovedi v prípravnom konaní. Tieto peňažné prostriedky mu poškodený poskytol v hotovosti z osobných peňazí. Celkovo na viac krát mu dal sumu okolo 2500 €. Všetky požiadavky boli spojené práve s potrebou odblokovať účet. Poškodený potom začal tušiť, že niečo nie je v poriadku, že sa nechal dobehnúť. S obžalovaným aj komunikoval ohľadne vrátenia peňazí, pričom ten uvádzal, že peniaze už k dispozícii sú, v skorých ranných hodinách sa zastavil za ním v pastoračnom centre, pričom on pôvodne mal byť v práci, avšak nebol tam, a vyzval obžalovaného, aby mu vrátil fin. prostriedky, pričom si do zálohy nechal jeho občiansky preukaz, jeho vyslal vybrať fin. prostriedky, obžalovaný sa už do pastoračného centra nevrátil, nevrátil ani fin. prostriedky, iba sa domáhal vrátenia občianskeho preukazu. Pri odstraňovaní rozporov s výpoveďou poškodeného z prípravného konania poškodený potvrdil výpoveď, kde uviedol, že hneď večer si obžalovaný pýtal nejaké peniaze na prežitie, 20 alebo 50 €, presne to uviedol vo svojom oznámení. Od 12.10.2015 pán Y. hovoril, že získal peniaze z predaja matkinho domu, hovoril okolo 42000 €, a tieto peniaze mal na spoločnom účte s tou priateľkou, pričom tieto peniaze mu táto priateľka už previedla na jeho vlastný účet v Tatrabanke, no ako si išiel vybrať tieto peniaze, tak zistil, že ho má zablokovaný exekútorom a potrebuje ho odblokovať a odo mňa potreboval si požičať na to odblokovanie sumu 150 €, teda hneď ich mal aj vrátiť, no následne

povedal, že sú tam až dve exekúcie a napokon až štyri exekúcie a takto zakaždým prišiel, že potrebuje na odblokovanie a znova mu poškodený požičal 380 €, 430 €, 400 €, 60 €, 140 € a nakoniec 1100 €, celé to trvalo asi 1 týždeň. Naposledy hovoril, že všetko už je na poriadku, bankomatovú kartu už dostal a čaká len na odblokovanie, s tým, že hneď vyberie peniaze, to bola nedela 18.10.2015, večer bol skúšať, že či už má odblokovaný účet, ale nemal, a tak sa dohodli, že v pondelok ráno pôjdu spolu do bankomatu, dohodli sa o 05.15 hod. bol za ním, kde v pastoračnom centre býval, bolo zamknuté, druhými dverami otvoril, bol tam za jednou plentou, zobudil ho, že idú po peniaze, on povedal, že kartu nemá, poškodený povedal aby dal občiansky preukaz a pôjdu do banky vybrať peniaze, povedal, že nemá ani občiansky preukaz, že ho má u kamaráta, poškodený povedal, že nech ide po občiansky preukaz, a keď nepríde tak pôjde na políciu, obžalovaný sa mu ozval, že je na ceste do Trenčína, že ide vybrať peniaze, hovoril, že večer príde a donesie peniaze. Následne poškodený bol podať trestné oznámenie. V pondelok 19.10.2015 zistil, že pán Y. ho podviedol, vymámil peniaze vo výške 2730 €, žiadne peniaze nezdedil, podviedol ho v tom, že má zablokovaný účet, že má 1-4 exekútorov, hovoril, že má lukratívne zamestnanie v MTA K. hovoril, že je vedúci riadiaceho úseku a má pod sebou viacerých ľudí a zarába 1500 €.

Súd podľa § 263 ods. 2 prečítal výpoveď Z. T. z prípravného konania zo dňa 17.12.2015 a pokračovanie výpovede zo dňa 14.4.2016, ktorý v prípravnom konaní po zákonom poučení vypovedal, že pracuje ako vedúci skladu v spoločnosti MTA v Bánovciach nad I., pričom obžalovaný v uvedenej spoločnosti pracoval ako jeho podriadený. Svedok uviedol, že pri absenciách mu obžalovaný uvádzal rôzne dôvody, napr. úmrtie matky, únos syna a smrť otca. Svedok potvrdil, že obžalovaný sa prostredníctvom jeho osoby nesnažil zabezpečiť žiadnu prácu pre iné osoby. Svedok uviedol, že obžalovaný v čase pracovného pomeru so spoločnosťou MTA mal príjem cca 500,- € v čistom a nemal postúpiť na vyššiu pozíciu v rámci firmy.

Súd podľa § 263 ods. 2 prečítal výpoveď O. A. z prípravného konania zo dňa 12.1.2016 a pokračovanie výpovede zo dňa 14.4.2016, kde svedok uviedol, že obžalovaného vozieval do práce v MTA spolu asi 7 krát. Obžalovaný mu v jednom prípade uviedol problémy s ubytovaním a preto ho svedok zaviezol na faru k poškodenému S. M. ohľadom pomoci s ubytovaním pre obžalovaného.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní oboznámil listinné dôkazy a to: správy od zamestnávateľa MTA č.1 64-67, správa o stave exekúcie č.1 71, upovedomenie o začatí exekúcie č.1 72-73, príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy u obžalovaného č.1 74, správa J. č.1 XX, jednostranné vyhlásenie o uznaní a splatení dlhu v mesačných splátkach č.1 XX, exekučné príkazy č.1 77-78, správa GAZU s. r. o. č.1 79, správa o stave exekučného konania č.1 80, správa exekútor F. č.1 XX, správa exekútor L. č.1 XX, správa exekútor D. č.1 XX, odpis RT č.1 380, trestný rozkaz OS Nové Mesto nad Váhom č.1 356-358, správa OS Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.5.2019 č.1 378, správa OS Revúca č.1 379 a ostatný spisový materiál

V správe spoločnosti MTA zo dňa 5.10.2017 je uvedený rozsah príjmov obžalovaného v období mesiacov júl až september 2019, kde po realizácii zrážok obžalovanému za mesiac júl bolo vyplatené 183,96 € a za mesiac august 2015 213,76 €. V mesiaci september vzhľadom na zrážky nebola vyplatená žiadna suma.

Z jednostranného vyhlásenia o uznaní a splatení dlhu zo dňa 7.1.2013 vyplýva, že obžalovaný u exekútora O.. I. uskutočnil uvedené vyhlásenie, ktorým sa zaviazal uhrádzať svoj dlh vo výške 10.703,40 € v mesačných splátkach po 100,- €.

Zo správy o stave exekúcie zo dňa 18.2.2016 od exekútora JUDr. A. I., upovedomenia o začatí exekúcie a príkazov na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy u obžalovaného v tej istej exekučnej veci vyplýva, že voči obžalovanému bola už v čase skutku vedená exekúcia, o ktorej bol riadne upovedomený, pričom táto bola vedená aj zrážkami zo mzdy u jednotlivých zamestnávateľov obžalovaného, pričom celková vymáhaná suma mala byť vo výške 10.740,28 €. Exekúcia bola vedená zrážkami zo mzdy. Zo správ súdnych exekútorov O.. C. L., O.. Z. D. A. a JUDr. Z. G. vyplýva, že voči obžalovanému sú vedené aj ďalšie exekučné konania.

Zo správ zamestnávateľov obžalovaného (J. s.r.o. a M. a.r.o.) vyplýva, že u týchto nemohla byť exekúcia zrážkami zo mzdy realizovaná vzhľadom na nízky alebo neexistujúci príjem obžalovaného u týchto zamestnávateľov.

Z odpisu registra trestov u obžalovaného, trestného rozkazu vyplýva, že obžalovaný bol súdne trestaný na území SR X krát, pričom mu bol Okresným súdom Revúca uložený trestným rozkazom sp. zn. OT/45/2015 zo dňa 11.11.2015 právoplatným 11.11.2015 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona podmienený trest vo výmere 2 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 3 mesiace do 11.2.2017, pričom v čase rozhodovania súdu v tejto veci uvedený trest bol zahladený vzhľadom na to, že nebolo v dvojročnej lehote rozhodnuté o tom, či sa obžalovaný v skúšobnej dobe osvedčil, alebo neosvedčil a na jeho osobu sa tak hľadí akoby nebol odsúdený. Skutočnosť, že okresným súdom Revúca vo veci osvedčenia sa alebo neosvedčenia sa obžalovaného v skúšobnej dobe nebolo rozhodnuté vyplýva za správy uvedeného súdu zo dňa 13.5.2019.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 15T/91/2018-179 a správy uvedeného súdu zo dňa 13.5.2019 vyplýva, že obžalovaný bol takisto neprávoplatne uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, ktorého sa dopúšťal v období od 21.10.2015. Voči uvedenému trestnému rozkazu bol podaný zo strany prokuratúry odpor a vec tak nie je právoplatne skončená.

Obžalovaný je zo spáchania trestného činu usvedčovaný predovšetkým svedeckými výpoveďami svedkov poškodených C. Y., Z. Y., O. Y., C. K. a S. M., ďalej v časti skutku č. 1 podporne výpoveďou svedka Z. T., ďalej podporne správami o exekučných konaniach voči obžalovanému v čase skutkov a správam bývalých zamestnávateľov obžalovaného k jeho príjmom. Z výsluchu samotného obžalovaného vyplynulo, že v rámci konania uvedeného pod bodom č. 1 vyplýva, že samotný obžalovaný potvrdil prevzatie finančných prostriedkov od poškodených C. Y., Z. Y., O. Y., pričom nespochybňoval ani rozsah prevzatých finančných prostriedkov, tak ako zhodne vyplývajú z výpovedí týchto poškodených, t.j. prevzatie od C. Y. sumy XXX €, od Z. Y. sumy XXX € a od O. Y. sumy XXX €. F. v súlade s výpoveďou vyššie uvedených poškodených potvrdil, že finančné prostriedky od nich prevzal za účelom sprostredkovania práce pre Z. Y. a O. Y.. O. verzia použitia finančných prostriedkov, ktorá sa v podstate zhodovala so skutočnosťami, ktoré boli v tom čase obžalovaným uvádzané poškodeným, t.j. že finančné prostriedky si neponechal pre svoje potreby, ale mal ich odovzdať inej osobe za účelom zabezpečenia práce pre Z. Y. a O. Y. sa však vykonaným dokazovaním nepotvrdila, práve naopak bola vyvrátená výpoveďou svedka Z. T., ktorý svojou výpoveďou vyvrátil snahu obžalovaného pre poškodených zabezpečiť prácu, ale aj taktiež poukázal na skutočnosť, že obžalovaný aj v rámci snahy ospravedlnenia svojej neúčasti v práci opakovane uvádzal nepravdivé tvrdenia týkajúce sa závažných rodinných situácií (úmrtie matky, únos syna a pod.), ktoré v obdobnej forme boli spomínané aj poškodenému A. M., ale aj skutočnosť, že postavenie obžalovaného v rámci jeho zamestnania (MTA) bolo podstatne odlišné od ním prezentovaných skutočností a taktiež aj jeho príjem a dĺžka trvania pracovného pomeru boli zjavne odlišné od skutočností uvádzaných svedkom. Tento príjem v mesiacoch júl a august (v mesiaci september už príjem bol v podstate zanedbateľný) bol ďalej znížený o zrážky zo mzdy. Výpovede poškodených v časti skutku č. 1 v podstate zhodne uvádzajú, že prácu mal obžalovaný zabezpečovať cez nadriadenú osobu v spoločnosti MTA, pričom svedok poškodený O. Y. uviedol obžalovaným spomínané meno G.. F. nadriadená obžalovanému nebola osobou s takýmto menom, ale práve svedok T., ktorý snahu o zabezpečenie práce vyvrátil. Obžalovaný pritom na hlavnom pojednávaní svoju verziu zmenil a ako osobu, ktorá mala zabezpečovať zamestnanie už uvádzal osobu, ktorá v spoločnosti zamestnaná nebola a ktorá sa mala volať Z. K.. Vzhľadom na ucelenosť výpovedí poškodených C. Y., Z. Y., O. Y. a ich doplnenie výpoveďou svedka T., správou spoločnosti MTA a poznatkami o majetkových pomeroch obžalovaného vyplývajúcich jednak zo správy MTA, ako aj správ od exekútorov súd mal za to, že v časti skutku č. 1 bola verzia obžalovaného spochybňujúca uvádzanie poškodených do omylu a obohacovanie sa na úcel poškodených jednoznačne vyvrátená a bolo preukázané, že poškodení boli obžalovaným uvedení do omylu v otázke použitia nimi odovzdaných prostriedkov, keď tieto neboli použité na zabezpečenie zamestnania pre poškodených, ale pre osobné potreby obžalovaného, ktorý sa takto využíjúc ich omyl na ich úkor úmyselne obohatil.

V časti skutku č. 2 obžalovaný v podstate nespochybňoval, resp. svojou výpoveďou potvrdzoval opakované prevzatie hotovosti od poškodeného C. K. a aj keď uviedol, že celková suma prevzatých finančných prostriedkov mohla byť nižšia o 70 € nechcel ju spochybňovať. Sám obžalovaný potvrdil, že ako nezamestnanej osobe bez domova by mu neboli finančné prostriedky požičiavané a preto uvádzal, že je zamestnaný a uvádzal aj nepravdivé skutočnosti týkajúce sa použitia finančných prostriedkov, ktoré od poškodeného C. K. žiadal. Svedok K. vo svojej výpovedi presne popísal jednak počet a priebeh stretnutí s obžalovaným, rozsah finančných prostriedkov, ktoré boli z jeho strany obžalovanému

poskytnuté, ako aj účel na ktorý mali byť finančné prostriedky, ktoré obžalovanému požičal poskytnuté (suma 130 € na živobytie, suma 140 € na odblokovanie bankového účtu, suma 190 € za účelom výplaty exekútora a suma 60 € za účelom úhrady za ubytovanie v hoteli Arkádia). Skutočnosť, že okolnosti (týkajúce sa jeho aktuálnej situácie a účelu použitia finančných prostriedkov) uvádzané obžalovaným predmetnému poškodenému za účelom získania hotovosti od jeho osoby neboli pravdivé vyplývajú nielen z výpovede obžalovaného samotného, ale aj napr. zo správy hotela Arkádia, kde obžalovaný nemal zadržaný občiansky preukaz, ale tam ani nebol ubytovaný, skutočnosť, že obžalovaný samotný ani nemal osobný účet, ktorý by mohol byť zablokovaný a úmyslu obžalovaného obohatiť sa na úkor poškodeného K. je zjavná aj zo spôsobu, akým sa napr. vyhol poškodenému, ktorý na neho čakal pred hotelom Arkádia (použitie zadného vchodu). Vzhľadom na uvedené výpoved' poškodeného C. K. podporená čiastočne aj samotnou výpoved'ou obžalovaného s prihliadnutím na spomínané listinné správy jednoznačne vytvárala ucelenú reťaz usvedčujúcu obžalovaného zo skutočnosti, že v časti skutku 2 úmyselne uvádzal poškodenému C. K. nepravdivé skutočnosti za účelom vylákania finančných prostriedkov od jeho osoby v celkovej výške 520 €, ktoré použil pre osobnú potrebu a tak sa na účet tohto poškodeného obohatil.

V časti skutku č. 3 obžalovaný vo svojej výpovedi nespochybňoval, že si od poškodeného A.. S. M. požičal finančné prostriedky za účelom jednak uspokojovania svojich životných potrieb, a za účelom zabezpečenia finančných prostriedkov pre zmenu ubytovania a zamestnania do E.. Spochybnil celkovú požičanú čiastku, kde pripustil iba sumu do cca 2100,- € a uviedol, že tieto si požičal od predmetného poškodeného asi v rozsahu troch týždňov a ako dôvod nemala byť uvádzaná snaha odblokovať exekučne blokovaný účet. Súd výpovedi obžalovaného ohľadom celkovej požičanej sumy ani ohľadom spochybnenia poškodenému uvádzaného účelu použitia finančných prostriedkov neuveril. Výpoved' poškodeného S. M., v ktorej popísal okolnosti poskytnutia finančných prostriedkov z jeho strany obžalovanému v celkovej výške 2730,- € bola jednoznačne detailná a dôveryhodná, pričom bola podporovaná aj poznatkami o osobe obžalovaného a skutočnosťami uvádzaných aj v iných prípadoch, kde ako dôvod poskytnutia finančných prostriedkov - odblokovanie účtu uviedol aj poškodenému C. K.. Z pohľadu použitia finančných prostriedkov je zrejmé a obžalovaný to ani nespochybňoval, že tieto použil pre vlastnú potrebu a pôvodne ním uvádzané dôvody poskytnutia finančných prostriedkov (odblokovanie účtu) sa ukázali ako zjavne klamlivé (exekučné príkazy boli iba na zrážky zo mzdy a sám účet obžalovaný ani nemal). Zo samotnej výpovede obžalovaného bolo zrejmé, že si bol vedomý, že poškodení by mu finančné prostriedky pri uvedení skutočného účelu ich použitia neboli poskytli a preto zjavne úmyselne ich za účelom získania týchto uvádzal do omylu tým, že im uvádzal nepravdivé skutočnosti týkajúce sa jeho sociálnej situácie a využitia týchto financií.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti týkajúce sa jednotlivých skutkov súd uznal obžalovaného za vinného zo skutkov č. 1, 2 a 3 v takom rozsahu v akom sa mu kládli za vinu aj v obžalobe. Súd výpovede jednotlivých poškodených a svedkov vyhodnotil ako dôveryhodné a spolu aj s listinnými dôkazmi tvoriace ucelenú reťaz usvedčujúcu obžalovaného zo spáchania trestného činu, ktorý súd po právnej stránke kvalifikoval ako pokračovací (vzhľadom na časový a miestny súvis trestnej činnosti) zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, kde obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu (5100,- €), pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách -spolu piatich poškodených. O ovládacích a rozpoznávacích schopnostiach obžalovaného neboli v konaní pochybnosti, taktiež súd nemal pochybnosti o schopnosti obžalovaného pochopiť zmysel trestného konania. Obžalovaný tak ako to bolo aj konštatované vo vyššie uvedených odstavcoch sa svojho konania dopustil vo forme priameho úmyslu, kde úmyselne poškodených uvádzal do omylu ohľadne účelu použitia nimi poskytnutých finančných prostriedkov. S poukazom na vyššie uvedené, preto súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného napĺňa v tomto rozsahu všetky pojmové znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona. Obžalovaný jeho konaním zasiahol do zákonom chránených záujmov na ochrane majetku osôb.

Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu súd prihliadal na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, poznatky o osobe páchatela a na vzájomný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Súd je toho názoru, že v danom prípade neexistovala na strane obžalovaného poľahčujúca ani priťažujúca okolnosť. Vzhľadom na správy Okresného súdu Revúca k plynutiu skúšobnej doby uloženej obžalovanému v konaní pod sp. zn.

OT/45/2015, ktorá skončila 11.2.2017 a v nasledujúcich dvoch rokoch nebolo rozhodnuté o tom, či sa obžalovaný - v tej veci odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, hľadel súd na jeho osobu, akoby nebola odsúdená v súlade s ust. § 50 ods. 5, 6 a 7 Tr. zákona. Zločin, za kt. súd obžalovaného odsudzoval má zákonnú trestnú sadzbu v rozpätí trestu odňatia slobody 3 roky až 10 rokov. Berúc do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmeru trestu uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere tri roky, ktorého výkon odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorej trvanie stanovil vo výmere 4 roky. Súd pritom prihliadal jednak na skutočnosť, že v čase rozhodovania sa na osobu obžalovaného hľadelo akoby nebol súdne trestaný, doposiaľ nebol u jeho osoby realizovaný probačný dohľad a prihliadal aj na záujmy poškodených, ktoré spočívajú v záujme na nahradení im spôsobenej škody, čo bude jednoznačne lepšie realizované v prípade uloženia trestu nespojeného s priamym odňatím slobody a k čomu prispieje aj povinnosť uložená v rámci probačného dohľadu spočívajúca v nahradení poškodeným spôsobenej škody. Takýto trest považoval súd za primeraný taktiež okolnostiam prípadu, ale aj poznatkom o osobe obžalovaného a zabezpečujúci naplnenie účelu trestu.

Nárok na náhradu škody v trestnom konaní súd priznal všetkým poškodeným v takom rozsahu ako si títo v trestnom konaní uplatnili, nakoľko v identickej výške konštatoval aj vznik škody spáchaním trestnej činnosti obžalovaným a poškodení uviedli, že škoda im nebola ani čiastočne nahradená a sám obžalovaný čo i len čiastočné uhradenie spôsobenej škody netvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (podľa § 309 ods.1 Tr. poriadku).